

Flygtninge -naboaften

En gør-det-selv-model for lokal flygtninge-nærvær

Utrygge naboer i sognet

Rundt i sognene har vi borgere fra f.eks. Syrien, Afghanistan og Somalia, som lever i utryghed, fordi de er usikre på deres opholdstilladelse og derfor må forholde sig til en risiko for at blive sendt tilbage til f.eks. Assad-regimet i Syrien, til lovløshed i Somalia eller til Taliban-regimet i Afghanistan.

For nogle år siden fik nogle hundrede somaliske flygtninge inddraget deres opholdstilladelse. I disse år oplever mange syrere det samme og skal rejse tilbage til diktatoren Assad. Afghanerne, der blev evakueret ved Talibans magtovertagelse, kunne blot få to års beskyttelse, og mange er derfor flygtet videre til USA. Hvis flygtninge i Danmark får inddraget deres opholdstilladelse og ikke samarbejder om hjemsendelse, vil de blive placeret på et af landets udrejsecentre.

Denne virkelighed og risiko er det voldsomt svær at være i og leve med i gruppen af bl.a. syriske, somaliske og afghanske flygtninge i Danmark. Værst naturligvis for de mennesker og familier, som direkte nægtes fortsat ophold i Danmark. Men utrygheden og oplevelsen af kun at være i Danmark på tålt, midlertidigt ophold er også omfattende og uholdbar for mange af de øvrige.

**Den lokale sognekirke
kan være en vigtig aktør
og et vigtigt samlingspunkt.**

Opmærksomhed – stort eller småt?

På sociale medier og i landsdækkende medier er der med jævne mellemrum stærke asylpolitiske tilkendegivelser af forskellig karakter.

Disse mellemstore og større mediebegivenheder og tilkendegivelser på flygtningeområdet kan være både modstridende, uoverskuelige og svære at forholde sig konstruktivt til for de enkelte flygtningefamilier. Og deres utryghed bliver ikke mindre af de forskellige landsdækkende asylpolitiske dagsordner.

Men hvad hjælper så?

Lokal opmærksomhed, nærvær, lydhørhed, kendskab, forståelse, medfølelse og opbakning kan gøre en vigtig forskel. Ikke stort – men i lokalområdet. Og dér kan den lokale sognekirke være en vigtig aktør og et vigtigt samlingspunkt.

Lokal opmærksomhed – ikke asylpolitik eller partipolitik

Det er ikke et spørgsmål om, at den lokale sognekirke og evt. andre lokale medaktører skal tage overordnet asylpolitisk eller partipolitisk stilling til det ene eller det andet. Slet ikke. Men det er lokal opmærksomhed på, at vi i sognet har naboer, som har en historie som flygtninge, og som lever i utryghed og med en følelse af ikke at være ønsket og ikke have en fremtid i Danmark. Dem vil vi lytte til og hjælpe, fordi de er vores naboer og medmennesker, som har brug for at føle sig ønskede og trygge for at kunne trives.

Udarbejdet af

*Thyge
Enevoldsen
diakonikonsulent
i Helsingør Stift*

i samarbejde med

*Marie
Schmidt
boligsocial
medarbejder*

*Ibrahim
Uthman
formand for
foreningen
Al Faluga*

*Per
Bohlbro
og
Benjamin
Sloth Jensen
sognepræster
Grønnevang
Kirke,
Hillerød.*

**Lokal
opmærksomhed,
nærvær,
lydhørhed,
kendskab,
forståelse,
medfølelse og
opbakning
kan gøre
en vigtig forskel
i lokalområdet.**

Flygtninge -naboaften

Den lokale sognekirkes rolle – og hvordan?

Den lokale kirke / præst / menighedspleje tager initiativ til at samle en gruppe lokale personer (enkeltpersoner og/eller repræsentanter for lokale foreninger/institutioner), som vil være med til at lave en lytte- og fællesskabs-aften for en bestemt gruppe lokale flygtninge (feks. syrere eller afghanere).

Der skal tages stilling til

- målgruppe
- omfang (med eller uden spisning?)
- budget og økonomi
- sted og tidspunkt
- PR og invitationer.
- kontakten til den pågældende flygtningegruppe aftales (hvem tager kontakt til hvem?).

Når nøglepersoner i den pågældende flygtningegruppe siger ja til at deltage, aftales nærmere plan vedr. fortælleindlæg og evt. madlavere.

Det er vigtigt hele tiden at holde arrangementets fokus klar: Det er nabolydhørhed og naboomsorg – ikke et asyl-politisk arrangement.

1 eller 2 efterfølgende møder er nødvendige for at få arrangementet helt på plads. Og det er vigtigt med en god kontakt til de involverede lokale flygtninge.

Afprøvet i praksis!

Onsdag den 6. april 2022 var der naboaften i Grønnevang Kirke, Hillerød, med fokus på fortællinger af lokale syriske flygtningefamilier.

Arrangørerne var – udover Grønnevang Kirke – et lokalt beboerhus og en lokal arabisk forening. Den lokale menighedspleje dækkede udgifter til mad (ca. 5.000 kr.) og lokale syriske kvinder lavede maden.

Sognepræsten bød velkommen og var ordstyrer, og lokale flygtninge fortalte deres historier om deres ankomst til Danmark og deres liv og bekymringer og håb nu.

Mere end 100 lokale beboere deltog i arrangementet, og da så mange deltog foregik fortællingerne i kirkerummet. Vi startede med fortællinger og spiste og snakkede sammen bagefter i sognegården. Byens borgmester deltog i øvrigt i arrangementet.

Det var tydeligt, at det betød rigtig meget for de lokale syriske flygtningefamilier på denne måde at blive mødt og lyttet til og taget alvorlig af sognets kirke m.fl. Deres taknemmelighed var stor. De følte sig mødt og set og hørt af deres naboer og kirke. Og det var tydeligt, at noget faldt på plads hos dem. Deres skuldre sænkede sig, og de oplevede at være en del af et trygt lokalt fællesskab, som bekymrede sig om dem.

Efter evaluering af denne velbesøgte syriske naboaften har kirken og de øvrige arrangører planlagt endnu en aften med fokus på de lokale afghanske flygtningefamilier.

Hold fokus!
Arrangementet skal være nabolydhørhed og nabo-omsorg – ikke et asylpolitisk arrangement.

At føle sig set og hørt af naboer og kirke ... at blive mødt og lyttet til og taget alvorligt.

At mærke sig som et del af et trygt lokal fællesskab.